12/11/2026

Πειραιώς Σεραφείμ: Η μυροβλυσία των Αγίων είναι μία πραγματικότητα που ζει η Εκκλησία μας αιώνες τώρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Με την δέουσα εκκλησιαστική τάξη τιμήθηκε και εφέτος η Μνήμη του Οσίου Νείλου του Μυροβλύτου στην Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς χθες Τετάρτη 11 και σήμερα Πέμπτη 12 Νοεμβρίου 2026.

Χθες, Τετάρτη 11 Νοεμβρίου 2026, τελέστηκε ο πανηγυρικός Εσπερινός, Χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ, συγχοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αχελώου κ. Νήφωνος.

Τους Αρχιερείς πλαισίωσαν ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος Πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Παναγιώτου, καθώς και κληρικοί της Μητροπόλεως Πειραιώς και άλλων

Μητροπόλεων.

Κατά την διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, αναφέρθηκε στον βίο, την ασκητική πολιτεία και το θαυμαστό γεγονός της μυροβλυσίας του Οσίου Νείλου του Μυροβλύτου, ο οποίος έζησε κατά τον 17ο αιώνα.

Ο Σεβασμιώτατος, αρχικά, σημείωσε πως έχουμε «μοναδικό προνόμιο και μεγάλη ευλογία» να τιμούμε την μνήμη του Αγίου Νείλου σε αυτό τον Ναό που «είναι ο μοναδικός Ναός σε όλη την Ορθόδοξη Καθολική Εκκλησία που εκτείνεται σε όλα τα μήκη και πέρατα του κόσμου, του πλανήτη».

Στη συνέχεια, αναφερόμενος στον τιμώμενο Όσιο Νείλο, κατά κόσμον Νικόλαο Τερζάκη, ο οποίος γεννήθηκε το 1601 στον Άγιο Πέτρο Κυνουρίας της Πελοποννήσου και εκοιμήθη εν Κυρίω το 1651, σε ηλικία μόλις πενήντα ετών, επεσήμανε πως ο Άγιος, από την νεαρά ηλικία, επέλεξε τον δρόμο της ολοκληρωτικής αφιερώσεως στον Θεό. Αρχικά μετέβη στην Ιερά Μονή της Παναγίας της Μαλεβή, όπου καλλιέργησε την πνευματική του ζωή, και αργότερα, αφού ωρίμασε, αναχώρησε για το Άγιον Όρος, εγκαταβιώνοντας «στην έρημο του Αγίου Όρους», στα όρια της Ιεράς Μονής Μεγίστης Λαύρας και σε μία σπηλιά έζησε όλα τα υπόλοιπα χρόνια» της επίγειας ζωής του, με προσευχή και άσκηση.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο θαυμαστό γεγονός που συνδέθηκε με την κοίμηση και την ταφή του Οσίου. Ανέφερε πως «μετά από πολύ ελάχιστο χρόνο μία ευωδία ανέβλυζε από το ταπεινό εκείνο και απέριττο μνήμα», η οποία ήταν τόσο έντονη, ώστε προκάλεσε την έκπληξη των συνασκητών του και τους οδήγησε να αναζητήσουν την προέλευσή της. «Και όταν ήρθαν και πλησίασαν το απέριττο εκείνο χωματένιο μνήμα του ασκητού Νείλου», «είδαν με έκπληξη να αναβλύζει ένα παχύρρευστο ευώδες υγρό, που ήταν τόσο πολύ ώστε σχημάτιζε ρύακα που έφτανε μέχρι τη θάλασσα», ανέφερε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος.

«Αυτόν τον θαυμαστό άνθρωπο έχουμε το μεγάλο προνόμιο να τιμούμε στον πανίερο αυτό Ναό και να λαμβάνουμε μηνύματα σωτηρίας από την ένθεη πολιτεία και τον αγιασμένο βίο του, που επιμαρτυρούν την Ανάσταση και την υπέρβαση του θανάτου και της φθοράς», συμπλήρωσε, επισημαίνοντας την ιδιαίτερη ευλογία της υπάρξεως Ιερού Λειψάνου του Οσίου Νείλου εντός του Ναού, το οποίο προσκυνούν οι πιστοί και το οποίο φέρει τη χαρακτηριστική χρυσίζουσα όψη των Ιερών Λειψάνων.

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του, ο Σεβασμιώτατος έθεσε τον προβληματισμό για τη θέση και το μήνυμα της αγιότητας στη σύγχρονη εποχή, «της μεγαλειώδους τεχνολογικής αναπτύξεως και των πολυειδών αντινομιών και ανατροπών», όπως χαρακτηριστικά είπε.

Αναφέρθηκε στους κινδύνους από την κακόβουλη χρήση της τεχνολογίας, κάνοντας λόγο για τις επιθέσεις στα συστήματα ασφαλείας, τις ηλεκτρονικές παραβιάσεις και τις συνέπειές τους στην οικονομική και κοινωνική ζωή των ανθρώπων. Παράλληλα, στάθηκε στη δραματική διεθνή πραγματικότητα, σημειώνοντας ότι «αυτή τη σκληρή εποχή, παρά τις μεγάλες εξαγγελίες για την ειρήνη του κόσμου και τις ευχές για την τρίτη χρυσή χιλιετία, ήδη έχουμε, μόνο στη γειτονιά μας, τρεις πολέμους, οι οποίοι και αιματοκυλούν τον κόσμο και επιφέρουν ζημία στην οικονομία των κρατών».

Μέσα σε αυτή τη δύσκολη πραγματικότητα, έθεσε το ερώτημα τι μπορεί να προσφέρει ο Άγιος Νείλος στον σύγχρονο άνθρωπο και ποιο μήνυμα εκπέμπει η ζωή ενός ασκητή του 17ου αιώνα, ο οποίος έζησε μόλις πενήντα χρόνια, μακριά από τη δημοσιότητα και την κοσμική προβολή, αλλά εξακολουθεί να εμπνέει και να συγκινεί.

Σημειώνοντας τα τρία χαρακτηριστικά στοιχεία με τα οποία η Εκκλησία αναγνωρίζει την αγιότητα των Οσίων που δεν υπήρξαν μάρτυρες του αίματος, αλλά της συνειδήσεως, δηλαδή την μυροβλυσία, την αφθαρσία και τα θαύματα, υπογράμμισε ότι «ο Άγιος Νείλος με τη μυροβλυσία την οποία ο Θεός του δώρισε ως επιστέγασμα του ενθέου έρωτος που είχε προς Αυτόν και της ενθέου ενότητος που είχε με το Πανάγιο Πρόσωπό Του, μας χαρίζει την επίγνωση της οσιακής πολιτείας και βιωτής».

Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στο θαυμαστό φαινόμενο της μυροβλυσίας, επισημαίνοντας ότι η ανάβλυση ευώδους υγρού από ένα νεκρό σώμα, το οποίο υπόκειται στους φυσικούς νόμους της φθοράς, αποτελεί ένα γεγονός που υπερβαίνει την ανθρώπινη λογική. Τόνισε, ωστόσο, ότι η Εκκλησία δεν αντιμετωπίζει τη μυροβλυσία των Αγίων ως κάτι μυθικό ή συμβολικό, αλλά ως βεβαιωμένη πνευματική πραγματικότητα. «Η μυροβλυσία των Αγίων δεν είναι ένα επιφαινόμενο ή ένας μύθος ή ένας θρύλος, αλλά μία πραγματικότητα την οποία βιώνει και ζει η Εκκλησία αιώνες τώρα», είπε χαρακτηριστικά.

Ιδιαίτερη βαρύτητα έδωσε και στη μαρτυρία των συνασκητών του Οσίου Νείλου, οι οποίοι υπήρξαν αυτόπτες μάρτυρες του θαυμαστού γεγονότος της μυροβλυσίας. Όπως σημείωσε, επρόκειτο για ανθρώπους αφιερωμένους ολοκληρωτικά στον Θεό, οι οποίοι είχαν απομακρυνθεί από τις μέριμνες και τις σκοπιμότητες του κόσμου και δεν είχαν κανένα υλικό ή προσωπικό όφελος από τη μαρτυρία τους. Η μαρτυρία τους, επομένως, αποκτά ιδιαίτερη σημασία, καθώς προέρχεται από ανθρώπους που κατέθεσαν όσα είδαν και έζησαν, χωρίς να επιδιώκουν οποιοδήποτε προσωπικό όφελος. Το γεγονός της μυροβλυσίας του Οσίου, όπως επεσήμανε ο

Σεβασμιώτατος, αποτελεί μαρτυρία της Χάριτος του Θεού, η οποία φανερώθηκε μέσα από την ασκητική ζωή και την ολοκληρωτική αφιέρωσή του.

Χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι «αυτό το μύρο είναι η απάντηση στο δικό μας ιδεολόγημα για την όποια αυτάρκεια ή την όποια ανθρώπινη μεγαλοσύνη. Είναι η νίκη του Χριστού επάνω στον θάνατο. Είναι η απόδειξη ότι ο Κύριος, όταν ο άνθρωπος εγκολπώνεται το μήνυμα της αθανασίας και της Αναστάσεώς Του, κατορθώνει και χαρίζει στον άνθρωπο – γιατί δεν ενεργεί μόνος του ο Θεός, συνεργεί με τον άνθρωπο – όλα τα δώρα και όλη την ευλογία της Θείας Ζωής».

«Αυτό το αένναο θαύμα της Χάριτος του Θεού μας προσφέρει σε αυτή τη σκληρή εποχή των μεγάλων αντινομιών και ανατροπών της αληθείας ο θείος Νείλος, που στα 50 χρόνια της ζωής του κατόρθωσε το ακατόρθωτο: να γίνει νικητής και τροπαιοφόρος κατά της φθοράς, της σήψεως και του θανάτου, να νικήσει τα πάντα και να αποβεί στεφανηφόρος αθλητής του Κυρίου με το υπερφυές μαρτύριο της συνειδήσεως», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, ευχόμενος «αυτή η νίκη του Οσίου ενάντια σε κάθε φρύαγμα και κάθε ηθική και πνευματική σήψη και διαφθορά να εμπνέει τη ζωή μας και να αγιάζει τον αγώνα μας».

Σήμερα Πέμπτη, 12 Νοεμβρίου 2026, τελέστηκε δισαρχιερατική Θεία Λειτουργία Προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ και συνιερουργούντος του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αχελώου κ. Νήφωνος, ο οποίος χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και κήρυξε το Θείο Λόγο.

